

ת"פ 5112/09/13 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ויקטור לוצנצוב, סרגיי צלדינוביץ

בית משפט השלום ברמלה

07 דצמבר 2014

ת"פ 5112-09-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' לוצנצוב ואח'

בפני	כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מאשימה	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
נגד	
נאשמים	1. ויקטור לוצנצוב 2. סרגיי צלדינוביץ

ב"כ המאשימה: עו"ד יעקב שטרנברג

ב"כ נאשם 1: עו"ד יורי קורנברג

ב"כ נאשם 2: עו"ד אנה ברונשבאק

החלטה

רקע

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 3.3.11 נסעו המתלוננים בכביש 431. באותו מועד נסעו הנאשמים על אותה דרך והתנגשו ברכבם של המתלוננים. בעקבות התאונה יצא המתלונן מרכבו וניגש אל הנאשמים על מנת להחליף עימם פרטים. בהמשך למתואר יצאו הנאשמים מרכבם, ניגשו למתלונן והחלו לתקוף אותו בכך שנאשם 1 **בעט בו** ושני הנאשמים **דחפו אותו**. משניסתה המתלוננת לגרום לנאשמים לחדול ממעשיהם, אחז נאשם 1 בחולצתה **והכה אותה במכת אגרוף בעצם החזה ולאחר מכן דחף אותה**.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן, ובטרם הרשעתם נשלחו לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מיום 22.9.14 עולה כי הנאשם בן 40, עלה לארץ בשנת 2002, נשוי ואב לשני ילדים. התרשמות שירות המבחן הינה כי מדובר בנאשם אשר מנהל אורח חיים תקין וכי העבירה זו מהווה אירוע חריג ואינה משקפת את אורח חייו. הנאשם עבד כ- 10 שנים בחברת הובלות כאחראי צוות סבלים וכיום עובד כנהג בחברת הסעות תיירים. באשר לעבירה תיאר הנאשם כי בעקבות תאונת הדרכים התפתח ויכוח עם המתלוננים אשר הסלים וכי הוא הגיב באופן אימפולסיבי

עמוד 1

לפגיעה שחש מדברי המתלונן אשר נשאו גוון משפיל לדבריו. הביע חרטה כנה וצער על התנהגותו. ניכר כי להליך המשפטי היה אפקט מחדד גבולות עבורו וכיום מבין את הפסול שבמעשיו. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם הינו בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה שתפקודו תקין ואינו בעל דפוסי חשיבה או בעיות התנהגות מושרשות. שירות המבחן ממליץ על אי הרשעתו של הנאשם וזאת על מנת להימנע מפגיעה באפשרויות העסקתו ופרנסתו, כמו גם על תוכנית של"צ בהיקף של 120 שעות.

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מיום 22.9.14 עולה כי הנאשם כבן 41, עלה לארץ בשנת 1999. נשוי ואב לשני ילדים. להתרשמות שירות המבחן הנאשם בעל ערכים חברתיים חיוביים ותפקוד תקין וכי העבירה אינה מאפיינת את אורח חייו. עם עלייתו של הנאשם לארץ החל לעבוד כסבל בחברת הובלות. משנת 2012 עובד כנהג. ממכתב המלצה שהתקבל ממעבידו של הנאשם עולה כי הנאשם הינו עובד ממושמע ומקצועי ומגלה יחס של כבוד ואכפתיות. כן עולה כי במסגרת תפקידו נדרש לעבוד במתקנים מסווגים, לרבות משרדים ממשלתיים, להם החברה מעניקה שירותים שונים. לאור זאת מחזיק הנאשם בסיווג בטחוני שחידושו מתבצע תקופתית כתנאי הכרחי להמשך העסקתו בחברה. באשר לעבירה תיאר כי בכוונתו היה להפריד בין המעורבים בקונפליקט אשר נוצר בשל תאונת הדרכים וכי פעל מתון רצון למנוע הסלמה נוספת. הנאשם הביע צער ואכזבה עצמית בשל הפעלת שיקול דעת שגוי וניכר כי כיום מבין את בעייתיות התנהלותו וכי הפיק לקחים מתאימים. לאור כל זאת מתרשם שירות מבחן מנאשם בעל תפקוד תקין המנהל אורח חיים נורמטיבי. על מנת שלא לפגוע בהמשך תעסוקתו ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו ולהשיט עליו עונש של"צ בהיקף של 120 שעות.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עמיחי רווה, שני הנאשמים נעדרי עבר פלילי, הודו בכתב האישום המתוקן ובטרם הרשעה נשלחו לקבלת תסקיר שירות מבחן. עבירה מסוג זה, בעיקר כשהיא נעשית אגב שימוש בדרך, ראוי לענישה קונקרטיט ובדרך כלל עותרת המאשימה בעבירות מסוג זה לענישה של מאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת במקרה זה, התחשבה המאשימה בנתונים של הנאשמים ועל כן עותר ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשמים, על אף המלצת שירות המבחן, וכן להשיט עליהם עונש של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי.

7. לטענת ב"כ נאשם 1, עו"ד יורי קורנברג, האירוע בכתב האישום התרחש בשנת 2011 ואילו כתב האישום הוגש רק בשנת 2013. לנאשם 1 אין עבר פלילי ולא נפתחו לו תיקים נוספים. הוא נשוי ואב לשני ילדים. כיום עובד בחברה המעניקה שירותי הסעה לתיירים ובמסגרת עבודתו נכנס גם לשדה התעופה, לנמלים ולאתרי תיירות מיוחדים. הרשעתו בדין תפגע גם ביכולת תעסוקתו. ב"כ הנאשם תמך דברים אלו במסמך (נ/1). מנסיבות העבירה וכן מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי התנהגותו של הנאשם היתה אימפולסיבית ונקודתית. ב"כ נאשם 1 עתר לקבל את המלצת שירות המבחן, להימנע מהרשעת נאשם 1 ולהשית עליו עונש של עבודות של"צ בלבד.

8. לטענת ב"כ נאשם 2, עו"ד אנה ברונשבאק, נאשם 2 נעדר עבר פלילי. לא נפתחו בעניינו תיקים חדשים. נשוי ואב לשני ילדים. שירות המבחן התרשם ממנו באופן חיובי. חלקו באירוע היה דחיפה של המתלונן, אשר התרחשה כשהוא ניסה להרגיע את הרוחות ולהרחיק בין המעורבים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. הרשעתו של הנאשם תפגע בעבודתו, שכן במסגרת עבודתו נדרש הנאשם לסיווג ביטחוני שמתחדש לעיתים. ב"כ תמכה דברים אלו במסמך (נ/3). נוכח העובדה כי האירוע המתואר

בכתב האישום הינו אירוע ישן וכי מדובר במעידה חד פעמית עותרת ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו.

9. הנאשמים לקחו אחריות והביעו חרטה על מעשיהם.

דין - סוגיית ההרשעה או ביטולה

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים שוכנעתי כי קיימת עילה בדין לביטול ההרשעה. בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון (כב' השופט א' שהם) ברע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14) את הדברים הבאים:

"הבקשה דנן, נסובה כולה סביב שאלת הרשעתו של המבקש בעבירות אותן ביצע. נקודת המוצא לדיון בשאלה זו, היא כי יש להרשיע נאשם שאשמתו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים"... כדברי השופט ד' דורנר בעניין כתב: "המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". מטבע הדברים, כל מקרה אשר נדונה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה ייחודי, אשר מערב שיקולים כבדי משקל, ובהם האינטרס הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו."

ראו גם ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (1997).

11. יישום המבחנים האמורים למקרה דנן, מעלה כי ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשמים בדין. באשר לשאלה אם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים לוותר על הרשעה, יש להדגיש כי הגם שמדובר בעבירה חמורה, נסיבות המעשים המתוארים בכתב האישום הינם מעשים שמצויים ברף נמוך באופן יחסי בפרט בכל הנוגע לנאשם 2. כמו כן המדובר באירוע אשר ארע בחודש מרץ 2011, כתב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2013, קרי: בשיהוי של כשנתיים וחצי במהלכם לא נפתחו לנאשמים תיקים נוספים (ראו ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.4.14)). האירוע הינו יחיד וחריג להתנהלותם הנורמטיבית של הנאשמים.

12. באשר לשאלת מידת הפגיעה בשיקומם של הנאשמים, שוכנעתי כי הרשעתם של הנאשמים בדין תביא לפגיעה חמורה בשיקומם ובהעסקתם. על פי המסמכים שהוגשו, נאשם 1 נדרש במסגרת עבודתו להיכנס אל אזורים שכניסה אליהם מותרת רק לבעלי סיווג ביטחוני. לצורך כך מחזיק נאשם 1 בסיווג ביטחוני. אף נאשם 2 נדרש במסגרת עבודתו להיכנס למתקנים מסווגים, אשר כניסה לתוכם מצריכה סיווג בטחוני. סיווג בטחוני זה שחידושו מתבצע תקופתית הינו תנאי הכרחי לעבודתו ובהעדרו לא יוכל נאשם 2 להישאר בתפקידו. הרשעתם בדין תביא לביטול סיווג בטחוני כאמור, וכתוצאה מכך לאיבוד מקום עבודתם. סבורני כי נוכח גילם של הנאשמים, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן מביצוע העבירה וכן התסקירים החיובים בעניינם, הרשעת הנאשמים בדין תגרום להם פגיעה שאינה מידתית.

13. לאור האמור לעיל, סבורני כי באיזון בין השיקולים השונים יש לבכר את שיקול השיקום על פני שיקול

ההלימה ועל כן מן הראוי להימנע מלהרשיעם בדין.

14. נתתי דעתי לכך שחלקו של נאשם 2 קטן משמעותית מחלקו של נאשם 1. נאשם 1 היה דומיננטי באירוע ורף האלימות שהפגין היה חמור יותר באופן משמעותי, כאשר תקף את המתלוננים בבעיטה ובמכת אגרופ. סבורני כי ראוי שהדברים ימצאו ביטוי בהיקף השל"צ וביתר הרכיבים שיוטלו עליהם.

סוף דבר

15. אשר על-כן, הנני מורה כדלקמן:

באשר לנאשם 1

- א. ההליך מסתיים ללא הרשעת הנאשם.
- ב. צו של"צ בהיקף של 300 שעות בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ג. פיצוי למתלוננים בסך 2,000 ₪ (1000 ₪ לכל מתלונן). הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.15 ויועבר למתלוננים לפי הפרטים שתעביר המאשימה.
- ד. חתימה על התחייבות בסך של 2,000 ש"ח לפיה ימנע הנאשם במשך שנה מהיום מביצוע עבירה אשר נקבע שביצע.

באשר לנאשם 2:

- א. ההליך מסתיים ללא הרשעת הנאשם.
- ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ג. חתימה על התחייבות בסך של 2,000 ₪ סה"כ לפיה ימנע הנאשם במשך שנה מהיום מביצוע עבירה אשר נקבע שביצע.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ה, 07 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.